

— Ну, якого чаю ти начарувала нам сьогодні? — Сьогодні особливий день — повертається сонце. Відтепер дні почнуть довшати. Тому і чай начарувала особливий — із дев'яти квіток. Ану чи назвеш дев'ять рослин із цвітом, із яких можна зварити дивовижного чаю? — Спробую: липа, кульбаба, м'ята, конюшина, чебрець, нагідки, звіробій, деревій, в'ягуля.

— Тобі вдалося! Ходімо чаявати і мріяти про весну!

— Здається, я вже відчуваю її аромат!..

— Бгато трав: малина, подорожник, м'ята, ромашка, тобі чай із тєї трави, якої ти допоміг нарвати. Згадай, як сиділи у лісі біля гарного квітучого килимка, аромат з якого хотілося вдихати і вдихати? Частину з нього зібрати, а решту лишити бджілкам та осам, як і навколо кружляли.

— Такі пам'ятаю! Ото вже аромат тільки назва чудна якась, міцний, ото вид чудовий! Ось чебрець. Він'єш чаю з чебрецю, і кашель мине, і пам'ять покращає — іншим разом згадаєш назву.

— Ой, Тимкуне, та ти застудився, вже кашляєш!

— Так, і мені дуже не подобається кашляти. Всі лісові тварини на мене вирячються! А самі вони мене вирячуться! А самі вони кашляють не кашляють!

— Нічого, Тимкуне, заварю тобі чаю, і швидко одужаєш.

— Чай допоможе від кашлю?

— Ну звичайно. Більшість лісових та польових трав не тільки смачні, а ще й лікують. Від всіляких недуг.

Часом сама назва підказує, від чого — наприклад, боліголов.

— Вона лікує голову?

— Знімає біль.

— А що лікує кашель?

— У чаї цвяхи? — зареготав Тимко.

— Ха-ха. Якшо збереш дуже багато, такого чаю не перепити, щоб у шлунку не дзвенкотіло! Ну то знаєш, що це за рослина? З неї і нитки можна спрости, і сулу зварити, а сама вона має жалкі волоски і кусається, щоб вижити. Вона така корисна, що всі комашки та звірята хотіли б нею поласувати.

— Найбільше кусається кропива. Чай з неї питимемо?

— Так. Та сама зелена квітка, що навіть цвіте зелено та зелене насіння родить. Скуштуємо?

Моніка С.К.

Зимовий чай

Переклад: Еміл В.

KNYGIUKAS 2021

VšĮ Vaiko psichologijos centras
info@MesVaikystei.lt
www.MesVaikystei.lt
www.KnygiukaiTau.lt

— Ммм, яким це чаєм пахтить? — питає гномик Тимкун у сестри. Вона найкраща у лісі травниця і варить найсмачніші, найпахучіші чаї.

— Уяви: спекотного літнього дня лежиш під великим деревом. Його листя нагадує сердечка, а може й гострі шапочки. Дерево цвіте і несамовито пахне медом. Крім того, воно все гуде! Тут зібралися мільйони бджіл, що поспішають зібрати нектар. Під осінь на місці квітів висять ніжні кульки, в них дозріває насіннячко.

— Знаю-знаю, це липа!!

— Так, питимемо чай з липового цвіту. Тобі пахне літом?

— Який дивний аромат! Не знаю, чи сподобається мені сьогоднішній чай, — бурчав Тимкун.

— Він може бути тобі і не до смаку! Щоби було смачніше, додала суцвіття, які треба дуже швидко сушити, бо як забаритися, вони стають пухом і вертаються назад у поля.

— Кульбабині? Тільки кульбаба, навіть зірвана, може ставати пухом, я знаю, я бачив! Та все ж не вона тут так дивно пахне. Трохи нагадує суп.

— Так! Із цієї трави влітку варила суп. І цю рослину називають залізною, бо в ній дуже багато заліза, а де залізо, там міць.